

HERMELINSKA SLÄKTFÖRENINGENS SLÄKTMÖTE

14 - 15 juni 1986

"Skall jag komma med fler superlativer?" frågade Måns, då han på samvarons sista dag tackade våra värdfolk under mötet. Ja, superlativerna kunna inte bli för många, då man talar om detta släktmöte, det sextonde efter föreningens bildande på Riddarhuset för 75 år sedan.

Vi träffades denna gång i Halland, där familjerna på Stjernarp och Fröllinge togo emot med den mest storartade gästfrihet. På lördag strömmade vi samman förväntansfulla och i feststämning på Stjernarps gårdsplan, där Eva och William och deras söner önskade alla välkomna. Efter en stunds hälsande med omfamningar och utrop av återseendets glädje förde William skaran an - såsom man kunde tro till en vandring i parken. Men nej, i stället leddes vi in i en matsal av sällan skådad värdighet: en för tillfället utrymnd maskinhall, där blomsterprydda bord dukats för närmare 150 lunchgäster. En oförglömlig anblick. Efter den utmärkta lunchen berättade William om Stjernarps tidigare ägare och öden och om dess nuvarande drift.

Omedelbart därpå togo mötesförhandlingarna vid, inledda av huvudmannen Nils Magnus hälsningsanförande. Under Måns ordförandeskap behandlades därefter dagordningens frågor.

Före avfärden från Stjernarp besågo vi de utsökta interiörerna.

Dagen avslutades med en festmiddag på Hotell Hallandia i Halmstad. Ordförandens välkomsthälsning i en skål champagne som han och hans syskon vänligt och generöst bjöd slakten på, inledde samvaron de olika generationerna emellan. Placeringen var nämligen uttänkt så, att äldre och yngre släktingar skulle sammanföras. Under middagen läste Ingegerd och hedersledamoten Sven Olsson egna spirituella dikter, och Carl Söderling tog upp en obesvarad fråga om ursprunget till släktens valspråk. Ett lockande forskningsfält för någon hågad medlem av familjen, ung eller gammal. Efter glammande och dansande skiljdes vi åt i den glada vetskapen, att en ny dag stundade med nya förlustelser.

På söndag förmiddag hälsades släktingarna välkomna på Fröllinge av Barbro, Fredrik och Richard. I det strålände vädret stodo två valmöjligheter till buds: att gå med Richard på en skogsdemonstration eller följa i Fredriks spår till en söndagsandakt i det fria. De som valde det senare alternativet (och endast detta kan omtalas här) fördes till en ljuvlig dæld i skogen, en åminneseplats för gamla tiders stavhuggare, som där firat gudstjänst. Bänkar stodo uppställda till de äldres fromma. Efter psalmen I denna ljuva sommartid läste Andreas Bengtsson dagens text om Den förlorade sonen med en kort utläggning. Avslutningsvis sjöngo vi Härlig är jorden. Psalmsången kunde ha brusat mäktigare, men upplevelsen av stillhet och andakt på denna rörande minnesplats glömmar man inte. Vilken omtänksamhet hos värdfolket att bjuda sina gäster även på denna högtidsstund!

Skogsstudiegruppen och Andreas församling återförenades på den soliga gräsmattan utanför Stora Hus för en drink och för att höra Fredriks historik över Fröllinge och dess ägare. Lunchtimmen var nu inne och efter en kort vandring förbi herrligt blommande rhododendron mötte oss åter anblicken av en osannolik festsal: ett oändligt lövklätt rum med damasttäckta långbord smyckade med blommor och levande ljus. Vetskapen att salen egentligen var en vedbod, för dagen förvandlad till matsal, förhöjde blott dess charme. Grönkålstimbal och kall Halmstadlax stodo på menyn. Vid bordet framförde Måns gästernas tack till värdfamiljerna (jfr inledningen) för deras utomordentliga gästfrihet och uttryckte sin beundran för det enastående arbete de nedlagt på att göra mottagandet av slakten så oförglömligt. Ett varmt tack till styrelsen för dess osparda möda framfördes av Ingeborg.

Men ännu en punkt på programmet återstod. I salongen och i trädgården serverades kaffe med många sorters kakor.

Och så voro de rika släktmötesdagarna till ända. Vi skiljdes åt fyllda av tacksamhet över allt vad vi fått uppleva, över allt som våra värdfolk bjudit på. Hur mycken tankekraft, uppfinningsrikedom och organisation och hur många tusen steg och handtag hade inte satts till för att giva den månghövdade släktskaran ett sådant mottagande. Så må ännu ett varmt tack till familjerna Hamilton på Stjernarp och Hermelin på Fröllinge avsluta denna korta släktmötesberättelse.

Falun i augusti 1986

Ingeborg Hermelin